

Strabon (FHDr I, pag. 233): <Noi socotim pe sciți drept oameni cu viața cea mai simplă și cei mai fără vicleșug, cu mult mai puțin pretențioși decât noi și de o mai mare cumpătate. Cu toate acestea, felul nostru de viață s-a răspândit aproape la toți, corupând noravurile și introducând la sciți viața foarte îmbelșugată..., izvorul tuturor răutăților, prin care ei urmăreau să-și mulțumească nenumăratele lor poftă. Vicleniile acestea au pătruns în mare parte și la barbari, printre alții, la nomazi. Încumentându-se a porni pe mare, ei s-au corupt, au prădat și au ucis pe străini. După ce au ajuns în legătură cu tot soiul de oameni, au împrumutat de la aceștia luxul și obiceiurile negustorești. Măcar că acestea par să ajute la împlânzirea deprinderilor, de fapt le strică și înlocuiesc simplitatea –despre care tocmai am vorbit- cu vicleșugul>.

Tot Strabon scrie (Geografia, VII, 3, 9, C.302, FHDr I, pag. 235-237): <În cartea a IV-a -Europa- a istorisirii sale, după ce străbate acest continent până la sciți, spune -la sfârșit-, că felul de viață al celorlalți sciți se deosebește de al sarmaților. Căci pe când unii sunt atât de cruzi încât mănâncă oameni, ceilalți se abțin și de la animale... Spune că sunt unii sciți nomazi ce se hrănesc cu lapte de iapă, deosebindu-se de toți ceilalți prin spiritul lor de dreptate... Ephoros...: deoarece ei au o viață simplă și nu caută câștigurile, au legi bune și proprietatea la ei este în devălmășie, chiar și soțiile, copiii și toate rudele le au tot în comun (C. 303). Iar cei din afară nu se războiesc cu ei, căci nu-i pot birui, fiindcă nimic nu i-ar îndemna să primească robia... Anecharsis, numit înțelept de Ephoros, ar fi născocit foalele de ațâțat focul, ancora dublă și roata olarului... dintre nomazi, cei ce locuiesc la mare depărtare de restul oamenilor se hrănesc cu lapte, sunt nevoiași și foarte drepti; și că aceasta nu e o născocire a lui Homer>.

Clearh din Soloi scrie: <Sciții s-au desfrânat ca nimeni altul, având din belșug tot felul de bogății și putându-și procura orice. Aceasta se vede încă din veșmintele și felul de viață pe care îl au până astăzi șefii lor. Traiul îmbelșugat și faptul că dintre toți oamenii ei s-au dedat mai întâi desfrânării, i-au adus la atâta nelegiuire încât tăiau vârful nasului tuturor oamenilor pe care îi întâlneau>.

De atunci mai de preț sunt năsurile mititele și fine... Am văzut că austriecii sunt vigilenți prin măsurători ale nasurilor (păstrarea purității rasei)... era Filip Arabu după nas dac sau arab (căci Noi ce metode de vigilență vom adopta ?